

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm IV. Significauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

licitè etiam ad Episcopatum promoueri potest.

Qui seipsum castrauit, aut ab alijs castrari curauit, irregularis est; vt ordinari non debeat, vel, si iam ordinatus est, à sacro ministerio amoueri. *Qui autem absq; genitalibus natus est, aut in cunabulis, vel per hominum malitiam, (vel quacunque necessitate) sectus, is, si alioquin dignus, etiam ad Episcopatum promoueri potest.*

Ratio prioris partis est: *Quia maxima hæc deformitas est, & iniuria Creatoris, si quis seipsum deformet, seu membrum aut partem membri sponte nullaque cogente necessitate sibi abscindat, vti videre est d. 55. c. Si quis abscidit, & seq. Et inc. qui partem, ead. d. ex Innoc. I. refertur, quod qui partem cuiuslibet digiti volens sibi abscidit, secundum sacros canones in clerum adsciscendus non sit.*

Posterior pars habetur in c. maritum, d. 33. c. si quis à Medicis, & pluribus seq. ead. d. 55. Ratio verò est: *Quia si absit culpa, nemo propter corporis defectum à sacris ministerijs arceri debet, nisi vel deformitatem & scandalum pariat, vel congruum ordinis exercitium impediatur, vt præced. cap. dictum est.*

Aduerte autem, quod dixi, *si culpa absit.* Nam si quis per culpam, quamuis absq; proposito directo, seipsum mutilet, aut causa existat, v. g. in rixa, cur ab alio mutiletur, integri membri, etiam occulti, abscissione, irregularitatem contrahet, perinde ac si causa existeret, vt alius mutilaretur, sicut bene explicat Suarez disp. 51. s. 2. n. 8. Vide quæ docui lib. 1. Th. mor. tr. 5. p. 5. c. 7. n. 5. & lib. 3. tr. 3. p. 3. c. 1. n. 10. & 11.

CAPITVLVM IV.

Significauit.

PARAPHRASIS.

Intellexit Alexander III. quod Benedictus Presbyter castrari se curarit, existimans, ea re Deo se obsequium præstare. In ea causa

scribit ad Archiepiscopum Raennæ, si alioquin dignum iudicet presbyterum, vt ipsi auctoritate Apostolica, quin & propria fretus, sacerdotale officium absq; altaris ministerio, prout expedire videbitur, concedat.

SUMMARIVM.

1. *Origenista seipso castrantes zelo falsæ castimonie, irregulares iudicati sunt.*
2. *Sacerdos ex quadam simplicitate seipsum castrans, licet partialem tantum irregularitatem contrahat, non potest tamen vt Diaconus vel Subdiaconus ministrare officio.*

Fuit iste Origenis, & Eunuchorum error, seipso castrantium falsæ castimonie zelo, qui à patribus irregulares iudicati sunt, vti dixi lib. 3. Th. mor. tr. 3. p. 3. c. 1. Nihilominus Pontifex cum Presbytero illo, quod simplicitate quadam deceptus videretur, ex parte dispensandum putauit, vt præter altaris ministerium alia sacerdotalia munera peragere posset, v. g. solemniter baptizare, benedicere, poenitentes absolueret, morituros vngere. Tum verò irregularitatem non totalem, sed partialem contraxisse censetur, vt dixi lib. 1. Th. mor. tr. 5. p. 5. c. 1. n. 7.

QUÆRITVR: An sacerdos iste contracta irregularitate partiali, quæ est perpetua inhabilitas ad altaris ministerium, possit tamen vt Diaconus, vel Subdiaconus sacrificio ministrare: Affirmat Anton. in fine huius c. & inde probari potest, quod poenæ in dubio benignam ac strictam interpretationem mereantur, iuxta reg. 49. in 6. Sed contraria sententia placet, quam indicat Hostiens. hoc tit. §. Quid sit impotentia, & expressè tradit hic Ioann. Andr. n. 3. Tum quia altaris ministerium indefinitè & indistinctè positum comprehendit etiam Diaconi, & Subdiaconi ministerium. Tum quia meminisse oportet, quod presbyter iste secundum canones erat irregularis, ac deponendus: Quare hæc Alexandri responsio non poenam continet, sed

sed privilegium & gratiam dispensationis contra ius commune. At verò eiusmodi dispensatio cum odiosa sit, strictam interpretationem meretur, c. 1. & 2. de filiis presbyt. in 6. Consequenter ita intelligere debemus, ut sacerdotale officium, quod absque altaris ministerio permittitur, etiam Diaconi & Subdiaconi ministerium excludat. Arbitror tamen, quòd Archiepiscopus Ravennatensis, si ipsi visum fuisset, permittere homini potuisset, ut tanquam Diaconus ministraret. eò quòd Pontifex formam ac terminos dispensationis non omnino definierit, sed eius arbitrio reliquerit.

CAPITVLVM V.

Ex parte.

Qui ob periculum lepræ, Medicorum consilio, genitalia sibi abscindi curavit, irregularis non est. Ita etiam habetur in c. si quis à Medicis, 7. d. 55. & dictum est suprà c. 3.

CAPITVLVM VI.

Exposuisti.

PARAPHRASIS.

Episcopus Militensis quendam in Abbatem promovit, quem postea intellexit manu sinistra carere. De ea re consultus Alex. III. respondit, eum esse ab officio deponendum: tum quia ad ordines sacros cum tam enormi defectu promoveri non potest, quia Episcopum fraudulenter decepit, defectum reticendo.

SVMMARIVM.

1. *Mutilatus manu, aut inutilem habens, ita ut celebrare Missam non possit, irregularis est.*
2. *Credibile tamen est, talem ab Episcopo dispensari posse ad Ordines, & beneficium simplex consequendum.*

NOTANDVM Vn. Qui manu altera caret, aut inutilem habet, ita ut Missam celebrare non possit, irregularis est, & ordinari non potest. Licet enim is, qui in sacer-

dotio absque propria culpa debilitatus, aut mutilatus est, alia officia sacerdotalia, præter altaris ministerium, exercere possit, ordinari tamen non debet, si ob corporis defectum ad altaris ministerium, ac celebrationem Missarum inhabilis est: cum alij ordinum gradus, & ministeria habitudinem habeant ad sacrificium Missæ, tanquam finem & complementum eorum, sicuti colligitur ex c. vlt. hoc tit. Credibile tamen est, Episcopum in tali casu dispensare posse ad ordines minores, & beneficium simplex consequendum, ut docet Viualdus de irregular. tit. de dispensat. Papæ reseruat. n. 4. arg. c. 1. de filiis Presbyt. in 6. Obijci potest c. tuam, 10. de ætat. & qualit. ubi Abbas permittit irregularem in Abbatem eligi, ea conditione, ut sacros ordines nunquam suscipiat. Respondeo cum Gloss. hic. Id per dispensationem factum esse, propter necessitatem. Hic autem necessitas dispensandi non erat; nec persona dispensationem merebatur, quippe quæ defectum suum & irregularitatem in promotione significare debebat, ut dictum etiam fuit in c. innotuit, 20. de elect.

CAPITVLVM VLT.

Thomas.

PARAPHRASIS.

Iste Thomas dubitavit, an irregularis esset, & ad ordines suscipiendos inhabilis, quia casu quodam pollicis dextri vngulam amiserat. Respondit Honorius III. Deformitatem hanc non videri tantam, ut ab ordinibus repellendus sit: quare si nihilominus manus ad frangendam Hostiam potens existat, ordinari posse.

SVMMARIVM.

Carens vngulâ pollicis, ab ordinibus repellendus non est.

NOTANDVM Vn. In corporis defectu duo considerari debent, ut iudicari possit, num ab ordinibus impediatur: An deformitas magna, seu notabilis sit: Et num ordinis exercitium, præsertim Missæ celebrationem impediatur, iuxta ea quæ suprâ dicta sunt cap. 1. & penult.